

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoCsp/17/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6822200016
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Púchovská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6822200016.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej a členov senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej a JUDr. Janky Boroškovej, v právnej veci žalobkyne Mgr. P. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX C., právne zastúpenej JUDr. Peter Vachan, advokát, s.r.o., so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 47 445 092, proti žalovanému BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, o určenie neplatnosti právnych úkonov, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Revúca sp.zn. 7Csp/1/2022-60 zo dňa 27. apríla 2022, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok Okresného súdu Revúca sp.zn. 7Csp/1/2022-60 zo dňa 27. apríla 2022 v napadnutej časti druhej a tretej výrokovej vety **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovaný má proti žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom sp.zn. 7Csp/1/2022-60 zo dňa 27. apríla 2022 prvou výrovkovou vetou určil, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.06.2011, ktorá bola uzatvorená medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného je bezúročná a bez poplatkov. Druhou výrovkovou vetou v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Treťou výrovkovou vetou žalovanému priznal proti žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 33,33 %. Štvrtou výrovkovou vetou ponechal v platnosti neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Revúca č.k. 8Csp/46/2021-33 zo dňa 04.08.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 16CoCsp/30/2021-64 zo dňa 09.12.2021. Piatou výrovkovou vetou priznal žalobkyni proti žalovanému nárok na náhradu trov prvostupňového konania o nariadenie neodkladného opatrenia vedeného pod sp.zn. 8Csp/46/2021 v rozsahu 100 % a šiestou výrovkovou vetou žalobkyni priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania o nariadenie neodkladného opatrenia vedeného pod sp.zn. 16CoCsp/30/2021 v rozsahu 100 %.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobkyňa sa žalobou podanou proti žalovanému domáhala určenia, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.06.2011, ktorá bola uzatvorená medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného (ďalej len „zmluva o spotrebiteľskom úvere“, resp. „zmluva o úvere“) je bezúročný a bez poplatkov, určenia, že Dohoda o splátkovom kalendári a Dohoda o uznaní dlhu zo dňa 29.03.2016 uzatvorená medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného (ďalej len „dohoda o splátkovom kalendári a dohoda o uznaní dlhu“, resp. „dohoda o uznaní dlhu“) je neplatná a určenia, že Dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa 29.03.2016 uzatvorená na zabezpečenie pohľadávky vzniknutej z Dohody o splátkovom kalendári a Dohody o

uznaní dlhu zo dňa 29.03.2016 uzatvorená medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného (ďalej len „dohoda o zrážkach zo mzdy“) je neplatná.

3. Súd prvej inštancie zistil, že uznesením Okresného súdu Revúca č.k. 8Csp/46/2021-33 zo dňa 04.08.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 16CoCsp/30/2021-64 súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanému povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 29.03.2016 uzavretej na zabezpečenie pohľadávky vzniknutej z Dohody o splátkovom kalendári a Dohody o uznaní dlhu zo dňa 29.03.2016, súvisiacej so Zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.06.2011, ktoré boli uzatvorené medzi právnym predchodcom žalovaného. Zároveň uznesením Okresného súdu Revúca č.k. 8Csp/46/2021-72 zo dňa 09.12.2021 súd uložil žalobkyni, aby do 15 dní od právoplatnosti tohto uznesenia podala na súd proti žalovanému BENCONT COLLECTION, a. s., IČO: 47 967 692, sídlom Bratislava, Vajnorská 100/A žalobu o určenie bezúčnosti a bezpoplatkovosti úveru zo zmluvy o úvere uzavretej medzi žalobkyňou a Poštovou bankou, a.s., IČO: 31 340 890 dňa 16.06.2011, o určenie neplatnosti Dohody o splátkovom kalendári a o uznaní dlhu datovanej dňom 29.03.2016, ktorá bola uzatvorená medzi žalobkyňou a Poštovou bankou, a.s., IČO: 31 340 890 a o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy datovanej dňom 29.03.2016, ktorá bola uzatvorená medzi žalobkyňou a Poštovou bankou, a.s., IČO: 31 340 890.

4. Súd prvej inštancie ďalej zistil, že žalobkyňa ako dlžníčka a Poštová banka, a.s. ako veriteľ (ďalej len „právny predchodca žalovaného“) uzavreli dňa 16.06.2011 zmluvu o úvere - dostupná pôžička. V zmluve boli dohodnuté nasledovné podmienky úveru: výška úveru 3.900,-- Eur, výška mesačnej splátky 97,85 Eur, počet splátok 70, dátum prvej splátky do dňa 16.07.2011, dátum každej ďalšej splátky k 16. dňu v mesiaci, konečná splatnosť úveru dňa 16.04.2017, poistenie: základný súbor poistenia, úroková sadzba 19 % ročne, ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“) vo výške 20,74 %, priemerná RPMN vo výške 17,62 % a celkové náklady, ktoré má spotrebiteľ uhradiť vo výške 2.563,96 Eur. Uviedol, že v zmluve je vyhlásenie, že dlžník žiada o poistenie schopnosti splácať úver a vyhlasuje, že spĺňa podmienky pre vznik zvoleného súboru poistenia. Za vyhlásením je zaškrtnutá kolónka, za ktorou je text žiadam o základný súbor a spĺňam podmienky a nezaškrtnutá kolónka, za ktorou je text žiadam o komplexný súbor a spĺňam podmienky. Podľa zhodných tvrdení strán sporu bola pohľadávka zo zmluvy o úvere voči žalobkyni postúpená na žalovaného zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 06.10.2016.

5. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že žalobkyňa ako dlžníčka a Poštová banka, a.s. ako veriteľ uzavreli dohodu o splátkovom kalendári a o uznaní dlhu, ktorá bola ako samostatná listina vyhotovená dňa 29.03.2016 veriteľom a podľa zhodných tvrdení strán sporu bola zaslaná žalovanej na podpis. Žalovaná dohodu podpísala. Podľa dohody záväzok dlžníka proti veriteľovi zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX predstavoval ku dňu 29.03.2016 sumu 6.978,75 Eur, ktorá pozostávala z istiny 3.867,90 Eur a príslušenstva 3.110,85 Eur a ktorá je ku dňu 29.03.2016 splatná v celom rozsahu. Žalobkyňa uznala dlh čo do výšky, ako aj právneho dôvodu v celom rozsahu. Žalobkyňa sa zaviazala veriteľovi dlh splatiť v 71 mesačných splátkach po 97,- Eur splatných vždy k 28. dňu v mesiaci v období od apríla 2016 do februára 2022 a poslednej 72. splátke vo výške 91,75 Eur splatnej dňa 28.03.2022.

6. Súd prvej inštancie nakoniec zistil, že žalobkyňa ako dlžníčka a Poštová banka, a.s. ako veriteľ uzavreli dohodu o zrážkach zo mzdy, ktorá bola ako samostatná listina vyhotovená dňa 29.03.2016 veriteľom a podľa zhodných tvrdení strán sporu bola zaslaná žalovanej na podpis. Žalovaná dohodu podpísala. Podľa dohody veriteľ a dlžník uzatvorili dohodu o zrážkach zo mzdy v zmysle § 551 Občianskeho zákonníka, ktorá je zabezpečením uspokojenia pohľadávky veriteľa podľa čl. II. dohody o úhrade dlhu a dohody o uznaní dlhu zo dňa 29.03.2016. Dlžník podpisom tejto dohody potvrdzuje, že bol poučený a je si plne vedomý právnych dôsledkov jej uzatvorenia a že v prípade, ak nebude riadne a včas uhrádzať splátky dlhu podľa dohody o splátkovom kalendári a dohody o uznaní dlhu zo dňa 29.03.2016, veriteľ je oprávnený predložiť túto dohodu o zrážkach zo mzdy platiteľovi mzdy na vykonávanie zrážok zo mzdy vo výške podľa nariadenia 268/2006 Z.z. a ich poukazovanie veriteľovi vo výške ako pri zrážkach pri výkone rozhodnutia. Dlžník podpisom tejto dohody potvrdil, že pri jej podpísaní konal slobodne a vážne a že dohoda nebola uzavretá v tiesni, za nenápadne nevýhodných podmienok a že si bol vedomý možnosti ju odmietnuť. Dlžník výslovne udelil veriteľovi výslovný súhlas na predloženie tejto dohody o zrážkach zo mzdy platiteľovi mzdy a na vykonávanie zrážok zo mzdy podľa nariadenia 268/2006 Z.z. a ich poukazovanie veriteľovi vo výške ako pri zrážkach pri výkone rozhodnutia. Táto dohoda o zrážkach zo mzdy sa vzťahuje aj na budúcich platiteľov mzdy.

7. Vo vzťahu k nároku žalobkyne na určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba je v uvedenej časti dôvodná. Konštatoval, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného dňa 16.06.2011 je spotrebiteľskou zmluvou, a preto na uvedený záväzkový vzťah aplikoval ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), d), § 9 ods. 2 písm. j) a § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“).

8. Súd prvej inštancie konštatoval, že predmetná zmluva neobsahovala obligatórne náležitosti spotrebiteľskej zmluvy uvedené § 9 ods. 1, 2 písm. a) až k), r) a y) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, konkrétne neobsahovala údaj o celkovej čiastke úveru, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ktorý údaj by bol vypočítaný na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lebo pri výške mesačnej splátky 97,85 Eur a počte dohodnutých mesačných splátok 70,-- Eur predstavuje celková čiastka úveru sumu 6.849,50 Eur (70x 97,85 Eur). V zmluve je však uvedený údaj o celkovej čiastke úveru ako súčet celkovej výšky nákladov 2.563,96 Eur a výšky úveru 3.900,-- Eur (t.j. spolu 6.463,96 Eur). Uzatvorená zmluva o úvere tak neobsahuje základnú náležitosť - celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, resp. tento číselný údaj uvedený v zmluve o úvere nie je správny, pričom z hľadiska dodržania základných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere stanovených v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch možno takto stanovené obsahové náležitosti považovať za dodržané iba v prípade úplného uvedenia všetkých údajov v správnej hodnote, teda nie aj v prípade uvedenia akéhokoľvek z údajov v zmluve v hodnote nesprávnej. Veriteľ nemá možnosť v zmluve uvádzať akékoľvek údaje o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ale iba také, ktoré zodpovedajú celkovej sume všetkých úrokov, poplatkov a iných záväzkov, ktoré spotrebiteľ musí veriteľovi podľa uzatvorenej zmluvy zaplatiť. Keďže zmluva o úvere správny údaj o celkovej čiastke neobsahuje, súd prvej inštancie uviedol, že nespĺňa základnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, absencia ktorej je ustanovením § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch sankcionovaná tým, že žalovaným poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je pritom práve tým údajom, ktorého neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Súd prvej inštancie uviedol, že žalovaný síce uvádzal, že skutočnosť, ktorá ovplyvnila, že súčet výšky splátky a počtu splátok nevyjadri údaj o celkových nákladoch uvedených v zmluve je tá, že žalobkyňa si zvolila základný súbor poistenia, teda podľa žalovaného išlo o dobrovoľné poistenie, preto poplatok za poistenie nemá byť započítaný do celkových nákladov spojených s úverom. Súd prvej inštancie však poukázal na to, že v zmluve sa nenachádza výška poplatku za poistenie a ani výška splátky bez predmetného poplatku, a teda pre spotrebiteľa nie je takýto údaj určiteľný a transparentný. Žalovaný ani neuviedol o akú výšku poplatku išlo a z akej listiny jeho tvrdenie vyplýva. Súd prvej inštancie preto vyhodnotil jeho argumentáciu ako nedôvodnú a nepreukázanú. Ďalšími argumentami strán vo vzťahu k ďalším dôvodom, pre ktoré možno považovať úver za bezúročný a bez poplatkov, či už správneho určenia RPNM, jej výšky a konkretizácie jej výpočtu a predpokladov pre jej výpočet sa už súd prvej inštancie podrobne nezaoberal, nakoľko pre rozhodnutie vo veci samej to už po vzhľadnutí na dôvod, pre ktorý vyhodnotil úver za bezúročný a bez poplatkov považoval za nadbytočné v dôsledku hospodárnosti konania (rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09). Súd prvej inštancie zároveň aj vzhľadom na argumentáciu žalovaného o nezapočítaní poplatku za poistenie do celkových nákladov úveru uzavrel, že v uzatvorenej úverovej zmluve absentujú taktiež predpoklady, ktoré použil právny predchodca žalobcu pri výpočte RPNM, ktoré sú nevyhnutnou náležitosťou úverovej zmluvy, keďže podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch sa v zmluve uvedú všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Nestotožnil so závermi žalobkyne, že medzi tieto predpoklady má patriť aj matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k výpočtu RPNM a poukázal na závery Najvyššieho súdu SR vyslovené v rozhodnutí č.k. 7Cdo/183/2020 zo dňa 24.02.2021.

9. Súd prvej inštancie sa ďalej zaoberal platnosťou dohody o uznaní dlhu a o splátkovom kalendári. Považoval za potrebné poznamenať, že o dohodu, ako o dvojstranný právny úkon ide len čo sa týka časti dohody o splátkovom kalendári. Vo vzťahu k uznaniu dlhu, tento úkon, aj keď je obsiahnutý v dvojstrannej dohode žalobkyne a žalovaného súd prvej inštancie posúdil ako jednostranný úkon žalobkyne, nakoľko ide o jej samostatný prejav, ktorý spĺňa náležitosti predpokladané § 34 a § 558 Občianskeho zákonníka. Konštatoval, že pre platnosť takéhoto uznania pritom nie je rozhodujúce, či dlh v čase prejavu v uznanej výške aj existoval. Účinkom uznania dlhu je to, že bremeno dôkazu o tom, že dlh v čase jeho uznania neexistoval, prechádza na dlžníka. V danom prípade, vzhľadom

na zistenie, že úver, ktorý vo svojej podstate tvoril základ uznávaného záväzku je bezúročný a bez poplatkov, súd prvej inštancie dospel k záveru, že skutočný dlh, ktorý mohol v čase uznania existovať, mohol predstavovať maximálne sumu poskytnutého úveru, t.j. sumu 3.900,-- Eur. Žalobkyňa tak zjavne uznala neexistujúci dlh, nakoľko spolu uznala dlh vo výške 6.978,75 Eur pozostávajúci z istiny 3.867,90 Eur a príslušenstva 3.110,85 Eur. Teda aj keď uznanie dlhu ako také nemožno považovať za neplatný právny úkon len z dôvodu, že dlh, ktorý žalobkyňa v uznala v čase tohto uznania (čiastočne, alebo úplne) neexistoval, bude táto skutočnosť podstatná a treba ju zohľadniť pri prípadnom uplatňovaní si nároku žalovaného z tohto uznania dlhu, teda z neexistujúceho dlhu, ktorého vrátenia sa, vzhľadom na záver o neexistencii uznaného dlhu (t.j. na unesenie dôkazného bremena dlžníka) už reálne domáhať nemôže. Predmetná žaloba však nesmerovala k určaniu oprávnenosti nároku žalovaného z uznania dlhu, ale k určaniu neplatnosti predmetnej dohody o splátkovom kalendári a dohody o uznaní dlhu zo dňa 29.03.2016. Uvedenú dohodu súd prvej inštancie z vyššie uvedených dôvodov ako neplatný právny úkon nevyhodnotil, a preto žalobu v tejto časti zamietol

10. Vo vzťahu k časti nároku, ktorým sa žalobkyňa domáhala určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy súd prvej inštancie taktiež nepovažoval žalobu za dôvodnú. K otázke všeobecnej prípustnosti dohody o zrážkach zo mzdy v prípade spotrebiteľských záväzkov z pohľadu ich možnej neprijateľnosti, resp. neplatnosti súd prvej inštancie poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici v obdobnej veci (totožní účastníci, podobný zmluvný základ sporu) vedenej pod sp.zn 43CoCsp/43/2021, ktorým súd potvrdil prvostupňové rozhodnutie Okresného súdu Revúca sp. zn 6Csp/60/21. Súd prvej inštancie konštatoval, že uzatvorená dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa 29.03.2016 bola uzatvorená na samostatnej listine a nie v súvislosti s uzatváraním zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako súčasť zmluvných podmienok jeho poskytnutia, ale so značným časovým odstupom po uzatvorení zmluvy o úvere a v súvislosti s dohodou o uznaní dlhu a o splátkovom kalendári. Nemožno preto vo vzťahu k predmetnej dohode vôbec hovoriť o neprijateľnosti zmluvnej podmienky v spojitosti s úverovou zmluvou zo dňa 16.06.2011. Preto mal za to, že nemožno usudzovať, že by existovala akákoľvek okolnosť, ktorá by žalobkyňu priamo alebo nepriamo nútila takúto dohodu uzatvoriť, keď touto okolnosťou najmä už nemohla byť ani snaha získať úver, ktorý žalobkyňi bol už poskytnutý dávno predtým. Súd prvej inštancie preto vyslovil názor, že nemožno usudzovať, že by žalobkyňa nemala možnosť dohodu o zrážkach zo mzdy odmietnuť uzatvoriť. Dohodu o zrážkach zo mzdy zo dňa 29.03.2016 preto za neplatnú alebo neprijateľnú považovať nemožno. Súd prvej inštancie preto žalobu o určenie neplatnosti uvedenej dohody zamietol.

11. Súd prvej inštancie vzhľadom na zistenie, že v rámci dohody o splátkovom kalendári a dohody o uznaní dlhu žalovaná uznala aj neexistujúci dlh, s ohľadom na charakter vzťahu strán tohto sporu, kedy žalobkyňa, ktorá je spotrebiteľom, vystupuje ako tzv. slabšia strana proti žalovanému ako dodávateľovi, nepovažoval za spravodlivé priznať súdnu ochranu uplatňovaniu nárokov z takejto, hoc aj platnej dohody o zrážkach zo mzdy vo vzťahu k dlhu, ktorý nie je dôvodný (v tomto prípade, ktorý presahuje nesplatenú istinu úveru). Súd prvej inštancie sa v danom prípade stotožnil so závermi prijatými v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove zo dňa 21.08.2018 sp. zn. 20Co/42/2018, na ktoré poukázala žalobkyňa. Z uvedeného dôvodu, poukazujúc pritom na znenie § 336 ods. 4 v spojení s § 335 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) súd prvej inštancie považoval za potrebné poskytnúť ochranu žalobkyňi pred prípadným vymožením neopodstatneného plnenia zo strany žalovaného a rozhodol preto o ponechaní neodkladného opatrenia, ktorým súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa použitia predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy, v platnosti.

12. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý mal vo veci väčší úspech priznal súd nárok na náhradu trov konania proti žalobkyňi, a to v pomere 33,33 %. Súd prvej inštancie vychádzal pritom z toho, že celkovo z 3 určovacích nárokov žalobkyne (každý v percentuálnom vyjadrení tvoril 33,33 %) boli 2 zamietnuté, čo predstavuje úspech žalovaného 66,66 % a úspech žalobkyne 33,33 %. Výsledná hodnota úspechu (tzv. čistý úspech) žalovaného tak predstavuje rozdiel medzi jeho úspechom a neúspechom (66,66-33,33= 33,33 %).

13. Vzhľadom na pokyn odvolacieho súdu v konaní sp.zn. 16 CoCsp/30/2021 súd prvej inštancie rozhodol aj o trovách prvostupňového aj odvolacieho konania o neodkladnom opatrení. Vzhľadom na nariadenie neodkladného opatrenia a v tejto časti potvrdenia rozhodnutia odvolacím súdom, rozhodol súd prvej inštancie o priznaní nároku na náhradu trov tak prvostupňového, ako aj odvolacieho konania žalobkyňi v plnom rozsahu.

14. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti druhej a tretej výrokovej vety podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa. Odvolanie odôvodnila tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vchádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Vyslovila názor, že súd prvej inštancie nesprávne vec právne posúdil v tom, že neurčil, že dohoda o splátkovom kalendári a dohoda o uznaní dlhu zo dňa 29.03.2016 uzavretá medzi ňou a právnym predchodcom žalovaného je neplatná, neurčil, že dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa 29.03.2016 uzatvorená na zabezpečenie pohľadávky vzniknutej z uvedenej dohody uzatvorená medzi ňou a právnym predchodcom žalovaného je neplatná. Uviedla, že súd prvej inštancie správne konšatoval, že dlh v čase uznania dlhu neexistoval a aj napriek tomu neurčil, že toto uznanie dlhu je neplatný právny úkon. V danom prípade sa teda žalovaný v rozpore s dobrými mravmi chcel obohatiť na jej úkor tým, že ju uviedol do omylu v časti výšky dlhu a podpisom dohody o splátkovom kalendári a dohody o uznaní dlhu si nárokoval na neexistujúci dlh. Nad rámec uvedeného žalobkyňa uviedla, že podpisom dohody o splátkovom kalendári a dohody o uznaní dlhu sa uznával premlčaný dlh, žalovaný ju nepoučil o následkoch premlčania, a preto aj z tohto dôvodu ide o neplatný právny úkon. Poukázala na to, že zo súdneho spisu sp.zn. 8Csp/46/2021 vyplýva, že právny predchodca žalovaného si nárok z predmetnej zmluvy o úvere uplatňoval najskôr na rozhodcovskom súde, ktorý nároku v plnom rozsahu vyhovel a dňa 19.05.2014 Stály rozhodcovský súd vydal rozhodcovský rozsudok sp. zn. IA-C/0314/3213, z ktorého vyplýva, že právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru dňa 03.01.2013. Právny predchodca žalobcu na podklade rozhodcovského rozsudku podal návrh na vykonanie exekúcie, Okresný súd Revúca však uznesením zo dňa XX.XX.XXXX sp.zn. 7Er/362/2015 exekučné konanie zastavil, keďže rozhodcovský rozsudok považoval za nulitný právny akt, keďže bol vydaný na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky a to rozhodcovskej doložky. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že nebola daná právomoc rozhodcovského súdu a právny predchodca žalovaného uplatnil žalobný návrh na nepríslušnom orgáne, a preto v konečnom dôsledku nedošlo k spočívaniu premlčacej doby, pričom poukázala na to, že záväzný výklad ustanovenia § 112 Občianskeho zákonníka, čo sa týka nespočívania premlčacej doby podal už Ústavný súd SR v Uznesení z 20.9.2017, sp. z n. III. ÚS 572/2017. S poukazom na uvedené uviedla, že premlčacia doba zosplatneného úveru začala plynúť dňa 04.01.2013 a uplynula dňa 04.01.2016, a preto na základe dohody o splátkovom kalendári a dohody o uznaní dlhu zo dňa 29.03.2016 uzatvorenej medzi ňou a právnym predchodcom žalovaného uznala premlčaný dlh, nebola však poučená o následkoch premlčania, a preto je samotná dohoda o splátkovom kalendári a dohoda o uznaní dlhu zo dňa 29.03.2016 neplatný právny úkon. Uvedené potvrdil vo svojom rozhodnutí aj Krajský súd Košice zo dňa 18.01.2021 sp.zn. 2CoCsp/35/2020, ktorý aj napriek tomu, že považoval uznanie dlhu za neplatný právny úkon z dôvodu uznania premlčaného dlhu bez oboznámenia sa s následkami premlčania, samotné konanie žalovaného, ktorý jednoznačne obchádza zákon a koná v rozpore s dobrými mravmi nemôže požívať ochranu na úkor nevedomosti spotrebiteľa, a preto ide jednoznačne o neplatný právny úkon.

15. Žalobkyňa ďalej v odvolaní namietala, že už samotná skutočnosť, že dohoda o splátkovom kalendári a dohoda o uznaní dlhu zo dňa 29.03.2016 uzatvorená medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného je neplatná má za následok, že aj dohoda o zrážkach zo mzdy ako vedľajší zabezpečovací prostriedok je neplatný právny úkon. Uviedla, že súd prvej inštancie poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici v obdobnej veci vedenej pod sp. zn. 43CoCsp/43/2021, pričom poukázala na to, že tomuto konaniu predchádzalo konanie na Krajskom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 16CoCsp/30/2021, kde sa krajský súd vyjadril k dohode o zrážkach zo mzdy zo dňa 29.03.2016. Vyslovila názor, že medzi stranami bolo sporné to, že podľa nej išlo o predpísaný formulárový typ dohody, ktorej obsah nemala možnosť ovplyvniť, a preto nemožno hovoriť o individuálnom dojednaní. Dohoda o zrážkach zo mzdy spôsobuje podľa žalobkyne za týchto okolností hrubú nerovnováhu vo vzájomných právach a povinnostiach strán, a preto je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná. Z uvedených dôvodov navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil tak, že určí, že Dohoda o splátkovom kalendári a Dohoda o uznaní dlhu zo dňa 29.03.2016 uzatvorená medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného je neplatná, určí, že Dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa 29.03.2016 uzatvorená na zabezpečenie pohľadávky vzniknutej z Dohody o splátkovom kalendári a Dohody o uznaní dlhu zo dňa 29.03.2016 uzatvorená medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného je neplatná a žalobkyňi prizná proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

16. K odvolaniu žalobkyne sa vyjadril žalovaný. V odvolaní uviedol, že v čase uznania dlhu dlh nebol premlčaný vzhľadom na vydaný rozhodcovský rozsudok a zároveň v čase uznania neexistovalo súdne rozhodnutie o určení, že dlh je bezúročný a bez záväzkov, preto aj keď žalobkyňa v čase uznania uznala dlh vo výške 6.978,75 Eur, tak uznala dlh existujúci, keďže vtedy sa dlh skladal z istiny a príslušenstva, ktoré príslušenstvo bolo až napadnutým rozhodnutím určené za nie oprávnené, vzhľadom na určenie dlhu ako bezúročného a bezpoplatkového. Súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí správne konštatoval, že v napadnutej dohode o splátkovom kalendári a uznaní dlhu je jednostranný právny úkon žalobkyne, pričom aj keby toto uznanie nebolo z nejakého dôvodu platné, nespôsobuje neplatnosť celej dohody o splátkovom kalendári a uznaní dlhu. Vyslovil názor, že súd prvej inštancie správne rozhodol o zamietnutí žaloby v časti určenia neplatnosti právnych úkonov, nakoľko žalobkyňa neuviedla žiadne relevantné dôvody, na základe ktorých sa domáha neplatnosti dohody o splátkovom kalendári a uznaní dlhu, ako i dohody o zrážkach zo mzdy. Žalobkyňa teda neuviedla, aké zákonné podmienky predmetné dohody neobsahujú, na základe ktorých by sa mali vyhodnotiť ako neplatné. Žalovaný v celom rozsahu súhlasil s právnym záverom súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby v časti určenia neplatnosti právnych úkonov, nakoľko napadnuté dohody sú platnými právnymi úkonmi, keďže spĺňajú všetky zákonom požadované náležitosti podľa § 37 a nasl. Občianskeho zákonníka a dohoda o zrážkach zo mzdy je platným zabezpečovacím inštitútom podľa § 551 Občianskeho zákonníka. Ostatnú argumentáciu žalobkyne uvedenú v odvolaní považoval za právne nerelevantnú a s touto argumentáciou žalobkyne vyjadril svoj nesúhlas. Uviedol, že skutočnosť, že dohoda o splátkovom kalendári a uznaní dlhu, ako i dohoda o zrážkach zo mzdy boli vopred predtlačené a takto zaslané žalobkyni domov na adresu jej bydliska automaticky nespôsobujú neplatnosť týchto dohôd, pretože formulárový typ zmlúv je zákonnom prípustný typ zmlúv. Opätovne podotkol, že predmetné dohody boli žalobkyni zaslané domov, kedy mala žalobkyňa dostatok času a priestoru si dohody preštudovať, tieto si dať aj právne posúdiť, pričom tieto dohody nemusela podpísať a mu odoslať, resp. jeho právnemu predchodcovi. Z uvedeného dôvodu mal za to, že nemožno hovoriť o neprijateľnosti, či nerovnováhe v právach a povinnostiach, keď žalovaný ako veriteľ využije zákonom prípustné prostriedky na zabezpečenie svojej pohľadávky a žalobkyňa si po riadnom a časovo neobmedzenom preštudovaní dohôd tieto slobodne podpísala a podpísané odoslala žalovanému. Z uvedených dôvodov žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil.

17. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací podľa § 34 CSP, prejednal odvolanie žalobkyne v rozsahu danom ustanovením § 379 CSP, rešpektujúc svoju viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 CSP, nenariadil pojednávanie, pretože nepovažoval za potrebné doplniť alebo zopakovať dokazovanie (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné, a preto podľa § 387 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti druhej a tretej výrokovej vety ako vecne správny potvrdil.

18. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že žalobkyňa sa v predmetnom konaní domáhala určenia, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.06.2011, ktorá bola uzatvorená medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného je bezúročný a bez poplatkov, určenia, že Dohoda o splátkovom kalendári a Dohoda o uznaní dlhu zo dňa 29.03.2016 uzatvorená medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného je neplatná a určenia, že Dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa 29.03.2016 uzatvorená na zabezpečenie pohľadávky vzniknutej z Dohody o splátkovom kalendári a Dohody o uznaní dlhu zo dňa 29.03.2016 uzatvorená medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného je neplatná. Žalobu o určenie neplatnosti dohody o splátkovom kalendári a dohody o uznaní dlhu odôvodnila tým, že právny predchodca žalovaného účelovo zakomponoval do tejto dohody neoprávnenú výšku pohľadávky v rozpore s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, a preto ide o neplatný právny úkon. Mala za to, že žalovaný si musel byť vedomý toho, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov, a teda nemá nárok na dlžnú sumu, ktorú uviedol do vopred pripraveného formulára dohody o splátkovom kalendári vo výške 6.978,75 Eur. Poukázala na to, že aj ak dlžník podpíše dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní dlhu a uvedie v nej, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch, takáto dohoda je v praxi súdov Slovenskej republiky považovaná za rozpornú s dobrými mravmi. Nakoľko dohoda o splátkovom kalendári a uznaní dlhu je neplatný právny úkon žalobkyňa vyslovila názor, že to má za následok aj neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy, keďže vedľajší záväzok sleduje osud hlavného záväzku. Skutočnosť, že dohoda o zrážkach zo mzdy jej bola zaslaná na podpis poštou podľa názoru žalobkyne preukazuje, že táto dohoda nebola individuálne dojednaná, spôsobuje hrubú nerovnováhu vo vzájomných právach a povinnostiach zmluvných strán, a preto je tiež ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná. Odvolací súd ďalej zo spisu zistil, že

právny predchodca žalovaného a žalobkyňa uzavreli dňa 16.06.2011 zmluvu o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej právny predchodca žalovaného poskytol žalovanej úver vo výške 3.300,-- Eur.

19. Z pripojeného spisu Okresného súdu Revúca sp.zn. 8Csp/46/2021 odvolací súd zistil, že v tomto konaní sa žalobkyňa proti žalovanému domáhala nariadenia neodkladného opatrenia. Súčasťou tohto spisu je aj dohoda o splátkovom kalendári a dohoda o uznaní dlhu uzavretá medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného dňa 29.03.2016 a dohoda o zrážkach zo mzdy uzavretá medzi právnym predchodcom žalovaného a žalobkyňou dňa 29.03.2016. Z článku I. bod 1. Dohody o splátkovom kalendári a dohody o uznaní dlhu vyplýva, že žalobkyňa ako dlžník uzavrela s právnym predchodcom zmluvu o úvere. Z bodu 3., článku I. tejto dohody vyplýva, že záväzok žalobkyne proti právnemu predchodcovi žalovaného ku dňu 29.03.2016 predstavoval celkovo sumu vo výške 6.978,75 Eur, ktorý pozostáva z istiny vo výške 3.867,90 Eur a príslušenstva vo výške 3.110,85 Eur a ktorý je ku dňu 29.03.2016 splatný v celom rozsahu. Žalobkyňa zároveň v tomto ustanovení dohody uznala dlh čo do výšky, ako aj právneho dôvodu v celom rozsahu. V článku II. tejto dohody sa žalobkyňa zaviazala zaplatiť právnemu predchodcovi žalovaného dlh v splátkach. Z článku I., bod 1. dohody o zrážkach zo mzdy vyplýva, že žalobkyňa a právny predchodca žalovaného uzavreli túto dohodu podľa § 551 Občianskeho zákonníka, ktorá je zabezpečením uspokojenia pohľadávky veriteľa podľa článku II. dohody o úhrade dlhu a dohody o uznaní dlhu zo dňa 29.03.2016. Okresný súd Revúca v tomto konaní uznesením sp.zn. 8Csp/46/2021-33 zo dňa 04.08.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 16CoCsp/30/2021-64 zo dňa 18.11.2021 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovanému uložil povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy datovanej dátumom 29.03.2016, ktorá bola uzatvorená na zabezpečenie pohľadávky vzniknutej z dohody o splátkovom kalendári a dohody o uznaní dlhu datovanej dňom 29.03.2016 uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalovaného a žalobkyňou a vykonať oznámenie zamestnávateľovi žalobkyne - JASANIMA - Domov sociálnych služieb, Mzdové oddelenie, Špitálska č. 7, Rožňava, aby upustil od vykonávania zrážok zo mzdy. Uznesením sp.zn. 8Csp/46/2021-72 zo dňa 09.12.2021 Okresný súd Revúca žalobkyňu uložil povinnosť, aby do 15 dní od právoplatnosti uznesenia podala na súd žalobu proti žalovanému o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru zo zmluvy o úvere uzavretej medzi žalobkyňou a Poštovou bankou, a.s. dňa 16.06.2011, o určenie neplatnosti Dohody o splátkovom kalendári a o uznaní dlhu datovanej dňom 29.03.2016, ktorá bola uzatvorená medzi žalobkyňou a Poštovou bankou, a.s. a o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy datovanej dňom 29.03.2016, ktorá bola uzatvorená medzi žalobkyňou a Poštovou bankou, a.s..

20. Podľa § 291 ods. 3 CSP, ak je spotrebiteľ zastúpený advokátom, ustanovenie § 296 sa nepoužije.

21. Podľa § 296 CSP spotrebiteľ môže predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania a zákonnej koncentrácii konania sa nepoužijú.

22. Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

23. Koncentrácia konania predstavuje efektívny nástroj racionálneho a odôvodneného zrýchlenia sporového konania. Zákonná koncentrácia konania predstavuje objektívnu časovú hranicu pre uplatnenie prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany, ktorá môže byť ešte sprísnená uplatnením sudcovskej koncentrácie. Povaha spotrebiteľského sporu a postavenie spotrebiteľa ako objektívne a prirodzene slabšej strany právneho aj procesnoprávneho vzťahu však vylučujú uplatnenie prísnej koncentrácie konania typickej pre všeobecné sporové konania. Z tohto dôvodu v zmysle citovaného ustanovenia § 296 CSP spotrebiteľ môže predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Výnimku z ustanovenia § 296 CSP tvorí ustanovenie § 291 ods. 3 CSP ak je spotrebiteľ zastúpený

advokátom. Podľa tohto ustanovenia ak sa spotrebiteľ dá zastúpiť advokátom stráca postavenie slabšej strany v konaní, keďže disponuje kvalifikovanou právnou pomocou. To znamená, že sa v spotrebiteľskom spore neuplatní ustanovenie § 296 CSP.

24. Citované ustanovenie § 366 CSP má základ v koncentrácii konania podľa § 153 a § 154 CSP. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany sú strany povinné uplatniť včas. Tieto prostriedky nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany podľa tohto ustanovenia možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní. Podľa § 384 ods. 3 CSP odvolací súd môže doplniť dokazovanie za podmienok uvedených v § 366 CSP. Podľa ustanovenia § 366 CSP možno prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie len v prípade, ak sa týkajú procesných podmienok, vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie veci alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

25. V prejednávanom prípade súd prvej inštancie správne zistil, že vzťah vzniknutý medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného je spotrebiteľským vzťahom, na základe čoho správne na predmetnú vec aplikoval ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv a zákon o spotrebiteľských úveroch.

26. Odvolací súd preskúmaním veci zistil, že žalobkyňa - spotrebiteľ bola v prvoinštančnom a odvolacom konaní zastúpená právnym zástupcom - advokátom. Účelom právnej úpravy v ustanovení § 296 CSP v spojení s § 291 CSP je snaha o dosiahnutie skutočnej rovnováhy tým, že budú právne vyrovnané východiskové ekonomické, informačné, odborné a iné rozdiely, ktoré medzi stranami panujú, t.j. aby bola dosiahnutá rovnosť ako cieľ je potrebné nerovnosť východiskových pozícií kategorizovať rovnako nerovnou úpravou práv a povinností. Žalobkyňa, ako spotrebiteľ zastúpená advokátom v odvolaní namietala, že podpisom dohody o splátkovom kalendári a dohody o uznaní dlhu uznala premlčaný dlh a že žalovaný ju nepoučil o následkoch premlčania, čo má za následok, že uvedená dohoda je neplatným právnym úkonom, pričom poukázala, že v danom prípade v dôsledku zastavenia exekučného konania vykonávaného na podklade exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok exekučný súd považoval za nulitný právny akt, keďže bol vydaný na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky, a to rozhodcovskej zmluvy, nedošlo k prerušeniu plynutia premlčacej doby podľa § 112 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí teda pri rozhodovaní o žalobe o určenie neplatnosti dohody o splátkovom kalendári a dohody o uznaní dlhu uzavretej medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného neposudzoval, či žalobkyňa mala vedomosť o skutočnosti, že touto dohodou uznáva premlčaný dlh alebo nie. Vzhľadom na to, že žalobkyňa ako spotrebiteľ je zastúpená advokátom v súlade s § 291 ods. 3 CSP sa ustanovenie § 296 CSP o koncentrácii konania v spotrebiteľských sporoch nepoužije, ide o novotu v odvolacom konaní, ktorá sa netýka procesných podmienok, vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, malo by ňou byť preukázané, že v konaní došlo k vade, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a zároveň nejde o prostriedok procesného útoku alebo procesnej obrany, ktorú bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Vzhľadom na to, že žalobkyňa uvedené dôvody v konaní pred súdom prvej inštancie žiadnym spôsobom nespochybnila, pričom tieto dôvody nevyplývajú ani z pripojeného spisu Okresného súdu Revúca sp.zn. 8Csp/46/2021, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne v tejto časti nie je dôvodné.

27. Odvolací súd sa ďalej preskúmaním veci stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že dohoda o splátkovom kalendári a dohoda o uznaní dlhu je dvojstranným právnym úkonom len v časti dohody o splátkovom kalendári. Súd prvej inštancie dospel k správne záveru, že v časti uznania dlhu je tento právny úkon jednostranným úkonom žalobkyne podľa § 558 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní. Tento právny úkon okrem všeobecných náležitostí pre právne úkony (§ 34 a nasl.) musí mať písomnú formu, musí byť z neho zrejмый dôvod (kauza) vzniku pohľadávky, musí v ňom byť presne určená výška pohľadávky a napokon musí obsahovať aj prísľub dlžníka tento dlh

zaplatiť. Uznáním dlhu sa zakladá právna domnienka, že dlh v čase jeho uznania existoval, ktorá je však vyvrátiteľná dôkazom opaku. Znamená to, že skutočnosť, pre ktorú je v zákone stanovená domnienka, ktorá pripúšťa dôkaz opaku, má súd za preukázanú, pokiaľ v konaní nevyšiel najavo opak. Procesným dôsledkom uznania dlhu je presun dôkazného bremena z veriteľa na dlžníka. Odvolací súd sa tiež stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že vzhľadom na to, že v danom prípade úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere bol súdom posúdený ako bezúročný a bez poplatkov, v čase uznania mohol dlh predstavovať maximálne sumu poskytnutého úveru vo výške 3.900,-- Eur. Nakoľko však na platnosť uznania dlhu je potrebná písomná forma, z ktorej je zrejмый dôvod vzniku pohľadávky, je v ňom presne určená výška pohľadávky a prehlásenie dlžníka, že tento dlh zaplatí, odvolací súd dospel k záveru, že tento právny úkon obsahuje všetky zákonné náležitosti. Aj podľa názoru odvolacieho súdu skutočnosť, že žalobkyňa uznala dlh, ktorý v čase tohto uznania čiastočne alebo úplne neexistoval je podstatná pri prípadnom uplatnení si nároku žalovaným vyplývajúceho z tohto uznania dlhu. Žalobkyňa sa však touto žalobou nedomáhala určenia oprávnenosti nároku žalovaného vyplývajúceho z uznania dlhu, ale určenia neplatnosti dohody o splátkovom kalendári a dohody o uznaní dlhu uzavretej medzi právnym predchodcom žalovaného a žalobkyňou. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v tejto časti dospel k správne mu záveru, že dohoda o splátkovom kalendári a dohoda o uznaní dlhu nie je neplatným právnym úkonom.

28. Pokiaľ žalobkyňa v odvolaní namietala neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy uzavretej medzi ňou a právnym predchodcom žalobcu, odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že túto dohodu nie je možné považovať za neplatnú alebo neprijateľnú podmienku. Rovnako, ako súd prvej inštancie aj odvolací súd uvádza, že použitie inštitútu dohody o zrážkach zo mzdy vo vzťahu k zabezpečeniu pohľadávky veriteľa samo o sebe nie je zákonom zakázané alebo nedovolené. Jedná sa o dovolený právny inštitút upravený v § 551 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia. Z charakteru dovolenosti dohody o zrážkach zo mzdy ako spôsobu zabezpečenia záväzku spotrebiteľa podľa § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona o priestupkoch vyplýva jej prípustnosť len v prípade, ak táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť. Odvolací súd sa preto stotožnil s názorom súdu prvej inštancie že predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzatvorená na samostatnej listine so značným časovým odstupom po uzatvorení zmluvy o úvere a v súvislosti s dohodou o splátkovom kalendári a že získanie spotrebiteľského úveru nebolo podmienené uzatvorením tejto dohody. Z uvedeného dôvodu zmluvu o zrážkach zo mzdy uzatvorenú medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného nie je možné považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku v spojení so zmluvou o úvere uzavretou medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného, nakoľko neexistovala žiadna okolnosť, ktorá by nútila žalobkyňu túto dohodu uzavrieť, resp. bránila žalobkyňu túto dohodu odmietnuť podpísať. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že námietka žalobkyne, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatným právnym úkonom je nedôvodná.

29. Odvolací súd navyše dáva do pozornosti, že súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí ponechal v platnosti neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Revúca č.k. 8Csp/46/2021-33 zo dňa 04.08.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 16CoCsp/30/2021-64 zo dňa 09.12.2021 za účelom poskytnutia ochrany žalobkyne pred prípadným vymožením neopodstatneného plnenia zo strany žalovaného, pričom tento výrok napadnutého rozhodnutia nadobudol právoplatnosť, nakoľko nebol napadnutý odvolaním.

30. Odvolací súd nakoniec preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol o trovách prvoinštančného konania v súlade s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania správne vychádzal z toho, že zo žalobkyňou uplatnených troch určovacích nárokov boli dva určovacie nároky zamietnuté, a to nárok na určenie neplatnosti dohody o splátkovom kalendári a dohody o uznaní dlhu a nárok na určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, čo v percentuálnom vyjadrení predstavuje 66,66 % z celkového predmetu tohto konania. Žalobkyňa bola úspešná v jednom uplatnenom určovacom nároku, a to v nároku o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, čo v percentuálnom vyjadrení predstavuje 33,33 %. Z uvedeného dôvodu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie dospel k správne mu záveru, že hodnota úspechu žalovaného v predmetnom konaní predstavuje rozdiel medzi jeho úspechom a neúspechom vo výške 33,33 % (66,66 % - 33,33 %), a preto

správne rozhodol, keď v súlade s citovaným ustanovením CSP žalovanému priznal proti žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 33,33 %.

31. S poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dokazovania k správnym skutkovým zisteniam a predmetnú vec správne právne posúdil, a preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP v napadnutej časti druhej a tretej výrokovej vety ako vecne správny potvrdil.

32. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že nárok na ich náhradu v plnom rozsahu priznal žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne v súlade s § 262 ods. 2 v nadväznosti na ust. § 251 CSP súd prvej inštancie.

33. Rozsudok bol jednohlasne schválený členmi odvolacieho senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).